

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivety Jiříkové a soudců Mgr. Ing. Marty Lacinové a Mgr. Jana Jursíka v právní věci žalobce a) [redacted], nar. [redacted], b) [redacted], nar. [redacted], oba bytem [redacted], zastoupených Mgr. Michalem Pavlasem, advokátem v Českých Budějovicích, Na Sadech 4/3, proti žalovaným 1) [redacted], nar. [redacted], 2) [redacted], nar. [redacted], oba bytem [redacted], zastoupeným JUDr. Zlatuší Čaňovou, advokátkou v Českých Budějovicích, Za Hřištěm 1141/2, **o povolení a zřízení nezbytné cesty**, o odvolání žalobců proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 13.2.2017, č.j. 28C 242/2015-265,

t a k t o :

Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku v odstavci I., II. potvrzuje s tím, že ve výroku v odstavci II. **se p o t v r z u j e** v tomto správném znění:

Žalobci jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalovaným oprávněným společně a nerozdílně na nákladech řízení před soudem prvního stupně částku 71.800 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Zlatuše Čaňové, advokátky v Českých Budějovicích.

Žalobci jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalovaným oprávněným společně a nerozdílně na nákladech odvolacího řízení částku [REDAKCE] do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Zlatuše Čaňové, advokátky v Českých Budějovicích.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem zamítl soud prvního stupně žalobu, na základě které se žalobci domáhali povolení, aby na své náklady zřídili a udržovali nezbytnou cestu, jako umělou, přes část pozemku parc. č. [REDAKCE], v k.ú. [REDAKCE], v rozsahu geometrického plánu č. [REDAKCE], který dne 3.3.2015 ověřila [REDAKCE] a dále aby ve prospěch pozemku parc. č. [REDAKCE] a pozemku parc. č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] a všem jejich dalším vlastníkům a k tíži pozemku parc. č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] a všem jeho dalším vlastníkům byla zřízena služebnost nezbytné cesty s tím, že žalobci jsou povinni uhradit žalovaným za zřízení nezbytné cesty úplatu ve výši [REDAKCE]. Žalobcům pak uložil povinnost zaplatit žalovaným společně a nerozdílně na nákladech řízení před soudem prvního stupně částku [REDAKCE] do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalovaných. Žalobci se domáhali povolení zříditi a udržovat nezbytnou cestu přes část pozemku žalovaných a zřízení služebnosti nezbytné cesty s odůvodněním, že mají ve společném jmění manželů mimo jiné i pozemky parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE], žalovaní mají v podílovém spoluvlastnictví mimo jiné pozemek parc. č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE], který je sousedním pozemkem pozemků ve vlastnictví žalobců. Žalobci nemají možnost na uvedených pozemcích řádně hospodařit či je jinak řádně užívat, protože nejsou dostatečně spojeny s veřejnou cestou. Soud prvního stupně po provedeném dokazování zjistil, že žalobci mají ve společném jmění manželů mimo jiné pozemky parc. č. [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] a žalovaní jsou podílovými spoluvlastníky, každý s podílem jedné poloviny, mimo jiné i pozemku parc. č. [REDAKCE] v témže katastrálním území. Zjistil, že pozemky žalobců i pozemek žalovaných sousedí s ulicí [REDAKCE] a s pozemky ve vlastnictví Statutárního města České Budějovice, parc. č. [REDAKCE] a parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE]. Pozemek žalovaných parc. č. [REDAKCE] sousedí z jedné strany s pozemkem žalobců parc. č. [REDAKCE] a z druhé strany s pozemkem žalobců parc. č. [REDAKCE], na kterých je nově vybudován sjezd z ulice [REDAKCE]. Pozemek žalovaných o výměře [REDAKCE] je součástí zemědělského půdního fondu. Pozemek parc. č. [REDAKCE] ve vlastnictví Statutárního města České Budějovice o výměře [REDAKCE] je ostatní plochou se způsobem využití jiná plocha, na které nejsou evidovány žádné způsoby ochrany. Další pozemek parc. č. [REDAKCE] ve vlastnictví Statutárního města České Budějovice o výměře [REDAKCE] je ornou půdou, která je součástí zemědělského půdního fondu. Šířka pozemku žalovaných v místě navrhovaného zřízení nezbytné cesty činí cca [REDAKCE]. Na pozemku parc. č. [REDAKCE] ve vlastnictví Statutárního města České Budějovice se nachází účelová komunikace č. NN1752, která dále navazuje na účelovou komunikaci NN 507, dále navazující jednak na ulici [REDAKCE], z druhé strany pak na ulici [REDAKCE] a [REDAKCE] třída. Vjezd na tyto účelové komunikace není žádným způsobem dopravně omezen, s výjimkou omezení rychlosti po účelové komunikaci č. NN 507 v části přiléhající k hrázi [REDAKCE], kde je omezena rychlost na 30 km/hod. Dopravní značka zakazující vjezd vozidel na účelovou komunikaci NN 1752 je zde umístěna bez povolení a není zakreslena v mapě pasportu místních komunikací. Žádné jiné dopravní omezení po těchto účelových komunikacích, a to ani pro vjezd nákladních

vozidel, žalobci také netvrdili. Na pozemku žalobců parc. č. [REDACTED] je vybudována hala, ke které je z ulice [REDACTED] sveden sjezd s asfaltovým povrchem vybudovaný na náklady žalobců podle stavebního povolení vydaného Krajským úřadem Jihočeského kraje. Sjezd má vybudování přípravu pro napojení žalované nezbytné cesty přes pozemek žalovaných. Z územní studie z března 2004 vyplývá, že na zmíněné účelové komunikace č. NN 507 a NN 1752 bylo plánováno vybudovat navazující obslužnou komunikaci podél pozemku žalobců a žalovaných a podél břehu [REDACTED] [REDACTED]. V současné době je zpevněný povrch účelové komunikace č. NN 1752 ukončen ve vzdálenosti cca 21 m od pozemku žalobců parc. č. [REDACTED]. Pomyslná spojnice od konce účelové komunikace NN 1752 s pozemky žalobců parc. č. [REDACTED] a [REDACTED] je tvořena travním porostem, dřevinami a keři. Pozemky žalobců parc. č. [REDACTED] a [REDACTED], stejně jako pozemek žalovaných parc. č. [REDACTED] je součástí plochy vyznačené v územním plánu města České Budějovice jako plocha smíšená, obytná, kolektivního charakteru v příměstí určená k zastavení vysoce různorodou stavbou s blokovou strukturou obytných funkcí kolektivního charakteru a funkcí veřejného vybavení, služeb a nerušícího podnikatelského využití místního až celoměstského významu. Pozemky ve vlastnictví Statutárního města České Budějovice par. č. [REDACTED] a [REDACTED] jsou v územním plánu města České Budějovice součástí plochy pro sport a rekreaci určené k umístění staveb a zařízení za účelem zajištění rekreace a sportu v kvalitním prostředí. Jak plocha vyznačená v územním plánu jako plocha smíšená, obytná, kolektivního charakteru v příměstí, tak plocha pro sport a rekreaci vyžadují z hlediska platného územního plánu pro případné územní řízení předchozí zpracování územní studie, která dosud nebyla zpracována. Sjezd vybudovaný z ulice [REDACTED] na náklady žalobců na jejich pozemek parc. č. [REDACTED] byl Krajským úřadem pro Jihočeský kraj povolen na základě předchozí územní studie z března roku 2004, která v důsledku změny územního plánu v návaznosti na rozšíření komunikace [REDACTED] ztratila na významu. V současné době je zpracována dopravní studie na předmětné území, Ředitelství silnic a dálnic ČR k této studii dosud nezaujalo stanovisko, když jejím cílem je mimo jiné vyřešit i dopravní obslužnost v předmětné lokalitě. Způsob, jakým tato studie předpokládá vyřešení dopravní obslužnosti v dané lokalitě, představuje obslužná komunikace vedoucí podél ulice [REDACTED] a protínající stávající sjezd vybudovaný žalobci na jejich náklady k pozemku parc. č. [REDACTED]. Uvažovaná obslužná komunikace je v územním plánu zakreslena jako součást dopravního koridoru širokého cca 50 metrů a zahrnujícího i plánované rozšíření ulice [REDACTED] na čtyřproudovou komunikaci. Nezbytná cesta podle návrhu žalobců by měla vést přes pozemek žalovaných mimo tento dopravní koridor. Pozemek žalovaných, kteří s vybudováním nezbytné cesty přes jejich pozemek zásadně nesouhlasí, není tedy jediným způsobem ke zpřístupnění pozemků žalobců, neboť oba tyto pozemky sousedí s pozemky ve vlastnictví Statutárního města České Budějovice, které se možnosti zpřístupnění obou pozemků po svých pozemcích parc. č. [REDACTED] a parc. č. [REDACTED] zásadně nebrání, jak bylo zjištěno provedeným dokazováním, avšak s ohledem na omezené parametry obou účelových komunikací podmiňuje zpřístupnění obou pozemků žalobců poskytnutím dalších informací o plánovaném způsobu využití budoucí haly, kterou žalobci zamýšlí vystavět na svých pozemcích parc. č. [REDACTED] a [REDACTED]. Argument žalobců spočívající v potřebě obslužnosti plánované haly kamionovou dopravou nepovažoval soud prvního stupně za právně relevantní, neboť vjezd na obě účelové komunikace č. NN 507 a NN 1752 není v současné době žádným způsobem dopravně omezen. Soud přihlédl i k tomu, že další variantou zpřístupnění obou pozemků je vybudování přístupové komunikace přes oba pozemky ve vlastnictví Statutárního města České Budějovice parc. č. [REDACTED] a [REDACTED] z druhé strany, tedy z pozemků žalobců parc. č. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] či [REDACTED], byť finanční náklady na vybudování této přístupové komunikace by patrně značně převýšily náklady na vybudování komunikace podle návrhu žalobců, tedy přes pozemek žalovaných, anebo způsobem navazujícím na účelovou komunikaci č. NN 1752. Soud přihlédl i k tomu, že navrhovaná nezbytná cesta neodpovídá

zpracované dopravní studii, nelze vyloučit, že sjezd z ulice [REDAKCE] vybudovaný na náklady žalobců bude nutné v budoucnu zrušit. S odkazem na ustanovení § 1032 odst. 1, 1033 odst. 1 a § 1034 žalobu zamítl, považoval ji za nedůvodnou, respektive předčasnou, pokud žalobci bez toho, aniž by iniciovali zpracování územní studie pro danou lokalitu a bez toho, že by vstoupili v jednání se Statutárním městem České Budějovice o případné možnosti zpřístupnění svých pozemků přes stávající účelové komunikace, se domáhají povolení zřízení nezbytné cesty po pozemku žalovaných, který by v případě vyhovění žalobě, mohl doznat ztráty své hodnoty, neboť by byl navrhovanou nezbytnou cestou rozdělen na jižní část dosahující z původní celkové výměry cca jednu třetinu a severní část dosahující z původní celkové výměry cca dvě třetiny, přičemž s přihlédnutím ke zpracované dopravní studii nelze vyloučit, že oddělená jižní jedna třetina pozemku žalovaných by dále byla v budoucnu ovlivněna výstavbou plánované obslužné komunikace vedoucí podél ulice [REDAKCE].

Proti tomuto rozsudku se žalobci odvolali s tím, že není pravdou, že by žalobci žádali zřízením nezbytné cesty pohodlnější spojení jejich pozemků s veřejnou cestou, když v rámci řízení bylo prokázáno, že oba pozemky žalobců p.č. [REDAKCE] a p.č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] nejsou spojeny s žádnou cestou, natož s cestou veřejnou. Přístup k těmto pozemkům z veřejné cesty byl vyjádřen ve stanovisku Statutárního města České Budějovice a Ředitelství silnic a dálnic tak, že dopravní obslužnost celé lokality je řešena sjezdem z [REDAKCE] ulice vybudovaným původně na pozemku p.č. [REDAKCE] ve vlastnictví žalobců. Z jižní strany sousedí pozemky žalobců p.č. [REDAKCE] a p.č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] s ulicí [REDAKCE] ze které nelze na tyto pozemky zřídit sjezd, ze severní strany sousedí s pozemky Statutárního města České Budějovice a ze západní strany sousedí s pozemkem žalovaných a z druhé strany s pozemkem jiného vlastníka. Závěr soudu o tom, že Statutární město České Budějovice se zřízením nezbytné cesty zásadně nebrání, nemá oporu v provedeném dokazování. V tomto řízení soud vyslechl pouze zaměstnance města, kteří se vesměs vyjádřili, že rozhodnutí o dispozici s majetkem města nezáleží na nich, stavební úřad se přímo vyjádřil tak, že z jeho pohledu nelze bez dispozice s pozemky města vůbec uvažovat o povolení nezbytné cesty. Podle zákona o obcích rozhoduje o dispozici s majetkem obce zastupitelstvo obce. Navenek zastupuje obec starosta, v daném případě primátor. Přestože žalobci navrhovali, aby si soud vyžádal vyjádření města, zda souhlasí s umístěním nezbytné cesty na pozemcích města, soud tento důkaz neprovedl a zamítl jej z důvodu nadbytečnosti. Přesto uzavírá, že město se zřízením nezbytné cesty zásadně nebrání. Ačkoliv soud v rozsudku uvádí, že povolením nezbytné cesty by pozemek žalovaných mohl doznat ztráty své hodnoty, žádný důkaz k prokázání této domněnky v řízení proveden nebyl. Naopak při místním šetření zjistil, že pozemek žalovaných je bez přístupu a příjezdu a přestože žalovaní tvrdili, že na něm probíhá zemědělská výroba, bylo při místním šetření zjištěno, že jejich pozemek leží ladem. Žalovaný se vyjádřil, že pozemek nebude prodávat, je tedy zřejmé, že vybudováním nezbytné cesty se pozemek žalovaných zhodnotí, neboť se stane přístupným a bude moci být využíván buď k zemědělské, nebo jakékoliv jiné činnosti v souladu s územním plánem. Navíc soud nevzal v úvahu, že nezbytná cesta je dočasným řešením a v případě vybudování obslužné komunikace bude na žádost žalovaného žalobci zrušena. Pokud soud uzavřel, že nezbytnou cestu lze údajně vést přes pozemky Statutárního města České Budějovice, pak z praktického hlediska a z hlediska zákonného soud povolí tu cestu, která odpovídá potřebám vlastníka nemovité věci řádně ji užívat s náklady co nejmenšími s tím, že musí být dbáno, aby byl soused co nejméně obtěžován a pozemek co nejméně zasažen, přičemž v případě, že obklopuje nemovitou věc bez přístupu několik pozemků, povolí se nezbytná cesta jen přes jeden z nich. Pokud by nezbytná cesta vedla přes pozemky města, jednalo by se o cestu zatěžující nejméně dva pozemky města, kdežto v návrhu žalobců je zatěžována pouze část pozemku žalovaných. Navíc při místním šetření

bylo zjištěno, že přes pozemek žalovaných by byla nezbytná cesta nejkratší a jak soud uzavírá, také s nejmenšími náklady. Soud v rozsudku uvádí, že navrhovaná nezbytná cesta neodpovídá dopravní studii a že nelze vyloučit, že sjezd vybudovaný žalobci na pozemek p.č. [REDACTED] bude nutné v budoucnu zrušit, ovšem ani jeden z těchto argumentů nemá žádnou spojitost s požadavkem žalobců na vybudování nezbytné cesty. Zřízení nezbytné cesty není podmíněno žádnou studií, ale pouze podmínkami uvedenými v zákoně, které byly podle žalobců splněny. Ačkoliv soud argumentuje dopravní studií a tím, že navrhovaná trasa nezbytné cesty s ní nekoresponduje, na jiném místě uvádí, že platná územní studie neexistuje. Podle stavebního zákona ale není žádná studie závazným podkladem.

Žalovaní zdůrazňovali, že žalobci kupovali pozemky, ke kterým neměli zajištěnou přístupovou cestu, tato skutečnost je v judikatuře hodnocena jako nedbalost, někdy i hrubá nedbalost. Poukazovali na to, že v pasportu komunikací jsou v území u [REDACTED] [REDACTED], tedy ze severní části předmětných parcel, dvě účelové komunikace ve smyslu ustanovení § 17 zákona o pozemních komunikacích, a to č. [REDACTED] na pozemku č. [REDACTED], která je ve vlastnictví města a dále NN 507 na pozemku [REDACTED] také ve vlastnictví města. Při místním šetření byla měřena vzdálenost od těchto účelových komunikací k pozemku žalobců a byla naměřena vzdálenost 21 metrů. Účelové komunikace jsou vyasfaltovány, pokud je na nich umístěna značka zákaz vjezu, v řízení bylo zjištěno, že tato značka byla umístěna bez povolení. Žalobci mohou vyvinout úsilí a finanční prostředky na to, aby si zajistili přístup na své pozemky ze severní strany od [REDACTED] [REDACTED], namísto toho se domáhají zřízení nezbytné cesty po pozemku ve vlastnictví žalovaných, a to za situace, kdy v dolní třetině pozemků manželů [REDACTED] se předpokládá vybudování obslužné komunikace. Žalobci nevyvinuli žádné úsilí, nepodali ani žádost o změnu územního plánu. Zřízením nezbytné cesty tak, jak je žalobci navrhováno, by došlo k znehodnocení pozemků ve vlastnictví žalovaných.

Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací provedl důkaz zápisem ze 17. schůze Rady města České Budějovice konané dne 17.7.2017, ze kterého bylo zjištěno, že usnesení o dispozici s majetkem města, majetkovém vypořádání, možnosti dopravní obslužnosti pozemků parc. č. [REDACTED] a [REDACTED] přes pozemky parc. č. [REDACTED] a [REDACTED] v k.ú. [REDACTED] nebylo přijato. Ze zápisu z 27. zasedání Zastupitelstva města České Budějovice ze dne 18.9.2017 bylo zjištěno, že nebylo přijato usnesení ohledně dispozice s majetkem města, záměr majetkového vypořádání, možnost dopravní obslužnosti parcely č. [REDACTED] a [REDACTED] přes pozemky parc. č. [REDACTED] a [REDACTED] v k.ú. [REDACTED].

Z výpisu z listu vlastnictví č. [REDACTED] vedeného u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, odvolací soud zjistil, že parcela č. [REDACTED] o výměře [REDACTED] je, pokud jde o druh pozemku, ornou půdou, stejně tak i parcela č. [REDACTED] o výměře [REDACTED].

Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací shledal, že odvolání žalobců má náležitosti uvedené v ust. § 205 odst. 1 o.s.ř. Jako odvolací důvod je uveden odvolací důvod podle ust. § 205 odst. 2 písm. b, d), e) a g) o.s.ř. Po zjištění, že odvolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustné podle ust. § 201 o.s.ř. v návaznosti na ust. § 202 o.s.ř., přezkoumal odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně podle ust. § 212, § 212a o.s.ř., shora uvedené odvolací důvody neshledal a neshledal ani existenci jiných odvolacích důvodů.

Podle ust. § 1029 odst. 1 o.z. vlastník nemovité věci, na níž nelze řádně hospodařit či jinak ji řádně užívat proto, že není dostatečně spojena s veřejnou cestou, může žádat, aby mu soused za náhradu povolil nezbytnou cestu přes svůj pozemek. Podle ust. § 1029 odst. 2 o.z. nezbytnou cestu může soud povolit v rozsahu, který odpovídá potřebě vlastníka nemovité věci řádně ji užívat s náklady co nejmenšími, a to i jako služebnost. Zároveň musí být dbáno, aby soused byl zřízením nebo užíváním nezbytné cesty co nejméně obtěžován a jeho pozemek co nejméně zasažen. To musí být zvláště zvaženo, má-li se žadateli povolit zřízení nové cesty. Právo nezbytné cesty lze zřídit jen v rozsahu nezbytném k řádnému užívání nemovitosti a jak bylo shora uvedeno, nezbytnou cestu lze povolit jen v případě, že nemovitost nelze řádně užívat či na ni řádně hospodařit pro nedostatek spojení s veřejnou cestou. Požadavek na minimalizaci zásahů do práv vlastníka pozemku, k němuž by měla být nezbytná cesta zřízena, musí být poměřován nejen s výhodou, které může žadatel o nezbytnou cestu dosáhnout, ale i s účelem, k němuž má nezbytná cesta sloužit. Rozhodnutí o povolení nezbytné cesty je rozhodnutím konstitutivním, neboť teprve jím je založen právní poměr mezi osobou ze služebnosti zavázanou (vlastníkem pozemku) a oprávněnou (vlastníkem nemovité věci), pro rozhodnutí je tak rozhodující stav v době jeho vyhlášení (§ 154 o.s.ř.) a tato zásada platí i pro rozhodování odvolacího soudu (§ 211 o.s.ř.). Soud by měl při rozhodování zvažovat v každém jednotlivém případě, zda ke splnění účelu, pro nějž je zřízení nezbytné cesty žádáno, nebude postačovat jiné opatření, které svým rozsahem, popř. intenzitou nebo časovým působením, vyhoví požadavku co možná nejmenšího obtěžování či zasahování do práv vlastníka zatěžovaného pozemku při respektu práva vlastníka nemovité věci řádně ji užívat nebo obhospodařovat. Zásah do práva vlastníka pozemku zřízením služebnosti nezbytné cesty (§ 1029 a násl. o.z.) nebo nezbytné cesty formou obligace přichází v úvahu pouze tehdy, má-li sloužit dlouhodobému účelu, přičemž pravidlem bude zřízení ve formě služebnosti; jinak by totiž hrozilo, že při každé změně vlastníka panující či služebné nemovitosti bude třeba zřizovat cestu znovu. Takový účel je naplněn zejména tehdy, má-li být přístup zřízen k již existující stavbě. K pouhému vybudování nové (zamýšlené) stavby však v poměrech právní úpravy účinné od 1.1.2014 zřízení nezbytné cesty zpravidla sloužit nemůže (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24.1.2017 sp. zn. 22 Cdo 3398/2016). Nedostatečné spojení nemovitosti s veřejnou cestou je třeba vykládat restriktivně tak, že nezbytná cesta může být soudem nařízena jen v případě skutečné nezbytnosti; nezbytnost je dána v případě, že nemovitost je užívána v souladu se svým účelovým určením a vyžaduje přístup z veřejné cesty, který nemá. Žalobce se zřízením nezbytné cesty domáhá s odůvodněním, že předmětné pozemky nelze žádným způsobem užívat, není je možné posekat, usušit na nich a dále i z toho důvodu, že na nich plánuje postavit obchodněvýrobní halu, územní rozhodnutí ale není dosud vydáno. V odvolacím řízení bylo zjištěno, že pozemky ve vlastnictví žalobců č. [REDACTED] a [REDACTED] jsou ornou půdou, žalobci ani netvrdí, že by bylo rozhodnuto o odnětí těchto pozemků ze zemědělského půdního fondu. Podle ust. § 1021 o.z. vlastník umožní sousedovi vstup na svůj pozemek v době, rozsahu a způsobem, které jsou nezbytné k údržbě sousedního pozemku nebo hospodaření na něm, nelze-li tohoto účelu dosáhnout jinak. Soud však nahradí vlastníku pozemku škodu tím způsobenou. Odvolací soud dospěl k závěru, že pokud je pozemek stále ornou půdou, k jinému účelu dosud být užíván nemůže, pak za současného stavu nelze nezbytnou cestu žalobcům zřídit, neboť k zajištění řádného užívání jejich pozemku, který je ornou půdou, může sloužit jiný právní prostředek, umožnění sousedovi vstupu na svůj pozemek ve smyslu ust. § 1021 o.z., jehož prostřednictvím bude stejný účel naplněn. Odvolací soud proto s ohledem na shora uvedené postupoval podle § 219 o.s.ř. a rozsudek soudu prvního stupně potvrdil, a to i ve výroku o nákladech řízení, u kterého pouze upřesnil správné znění tak, aby odpovídalo hmotnému právu, výše nákladů řízení byla soudem prvního stupně správně stanovena, a to i pokud jde o odměnu advokáta za jeden úkon právní služby, kdy soud prvního stupně správně

stanovil odměnu za jeden úkon právní služby ve výši [REDAKCE] podle ust. § 7 bod 5 ve spojení s ust. § 8 odst. 1 a ust. § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.

Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. za situace, kdy žalovaní měli v odvolacím řízení úspěch a náleží jim proto náhrada nákladů odvolacího řízení sestávající se z odměny za jejich právní zastoupení, a to za účast u odvolacího jednání dne 24.10.2017 a dále 1 režijní paušál ve výši 300 Kč. Náklady odvolacího řízení tak celkem dosahují částky [REDAKCE].

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání za podmínek uvedených v ust. § 237 o.s.ř. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení rozsudku k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Okresního soudu v Českých Budějovicích.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 24. října 2017

JUDr. Iveta J i ř í k o v á v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Holá